Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26049
Copyright: Admont, Benediktinerstift

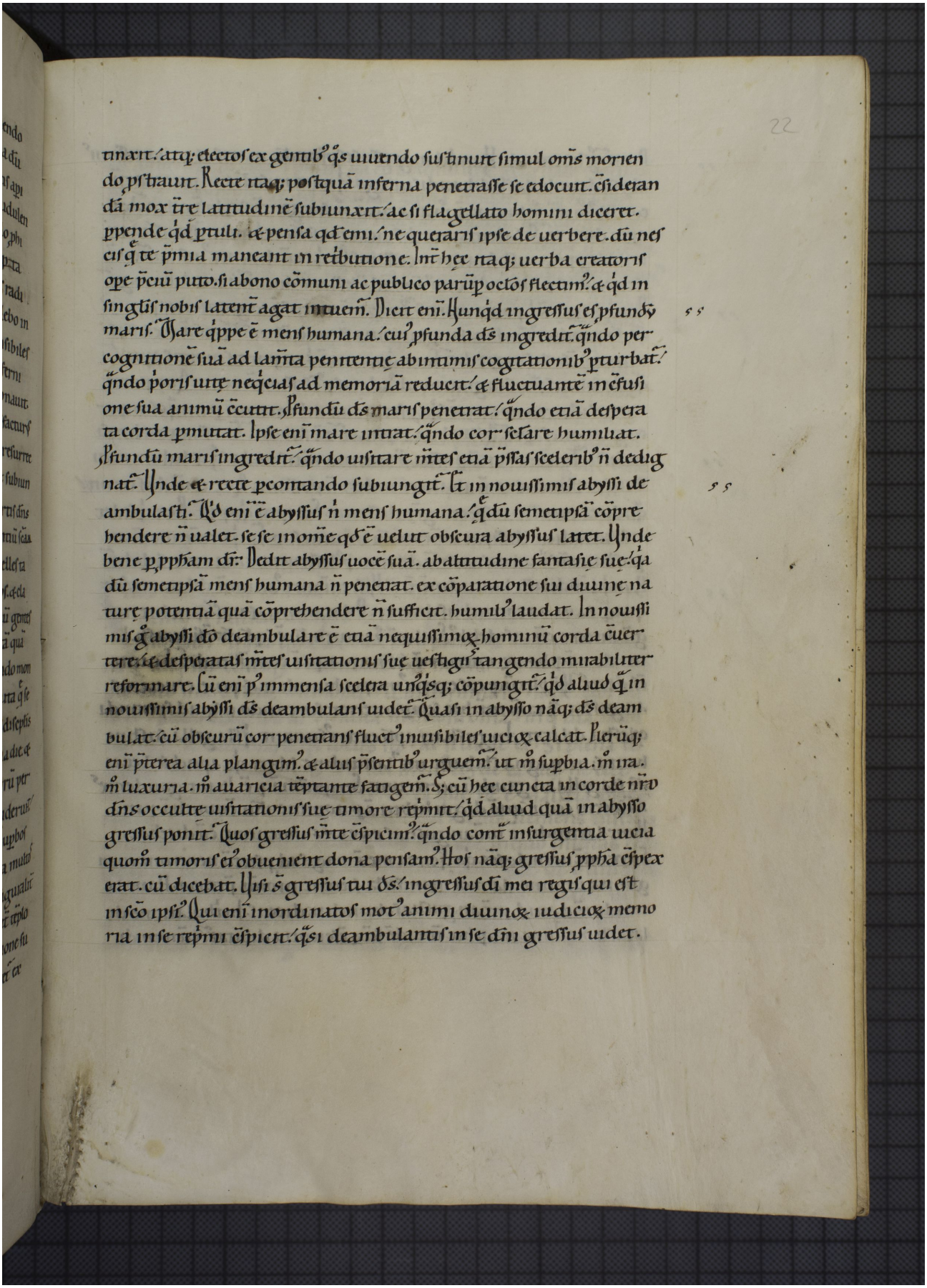

22

tinxit. atq; electos ex gentib⁹ q̃s uiuendo sustinuit simul omis morien
do pstauit. Recte ita q; postquã inferna penetrasse se edocuit. cõsideran
dã mox ĩre latitudinẽ subiunxit. ac si flagellato homini diceret.
ppende q̃d ptuli. & pensa qd emi. ne queraris ipse de uerbere. dũ nes
cis q te p̃mia maneant in retributione. Int hec ita q; uerba creatoris
ope p̃euũ puto. si a bono cõmuni ac publico paru̅ p octos flectim⁹. & q̃d in
singlis nobis latent agat intuem̃. Dicit enĩ. Hunq̃d ingressus es pfundũ
maris. Mare q̃ppe ẽ mens humana. cui⁹ pfunda ds ingredit. q̃ndo per
cognitionẽ suã ad lamta penitentie ab intimis cogitationib⁹ pturbat.
q̃ndo p̃oris uite neq̃cias ad memoriã reducit. & fluctuantẽ in ẽfusi
one sua animũ ẽcutit. Pfundũ ds maris penetrat. q̃ndo etiã despera
ta corda pmutat. Ipse enĩ mare intrat. q̃ndo cor sclare humiliat.
Pfundũ maris ingredit. q̃ndo uisitare mites etiã pssas scelerib⁹ ñ dedig
nat. Unde & recte pcomando subiungit. Et in nouissimis abyssi de
ambulasti. Q̃d enĩ ẽ abyssus n̄ mens humana. q̃ dũ semetipsã cõpre
hendere ñ ualet. se se in omẽ qd ẽ uelut obscura abyssus latet. Unde
bene p ppham dr: Dedit abyssus uocẽ suã. ab altitudine fantasie sue. q̃a
dũ semetipsã mens humana ñ penetrat. ex cõparatione sui diuine na
ture potentiã quã cõprehendere ñ sufficit. humilĩ laudat. In nouissi
mis q̃ abyssi dõ deambulare ẽ etiã nequissimoꝝ hominũ corda ẽuer
tere. & desperatas mites uisitationis sue uestigis tangendo mirabiliter
reformare. Cũ enĩ p immensa scelera unq̃sq; cõpungit. q̃d aliud q̃ in
nouissimis abyssi ds deambulans uidet. Quasi in abysso nãq; ds deam
bulat. cũ obscurũ cor penetrans fluctu⁹ inuisibiles uiciꝝ calcat. Pierũq;
enĩ p̃terea alia plangim⁹. & aliis p̃sentib⁹ urguem̃. ut m̄ supbia. m̄ ira.
m̄ luxuria. m̄ auaricia tẽptante fatigem̃. S; cũ hec cuncta in corde nr̄o
dns occulte uisitationis sue timore rep̃mit. q̃d aliud quã in abysso
gressus ponit. Quos gressus mte cspicim⁹. q̃ndo cont insurgentia uicia
quom̄ timoris ei⁹ obuenient dona pensam⁹. Hos nãq; gressus ppha cspex
erat. cũ dicebat. Uisi s gressus tui ds. ingressus dĩ mei regis qui est
in scõ ipsi. Qui enĩ inordinatos mot⁹ animi diuinoꝝ iudiciꝝ meno
ria in se rep̃mi cspicit. q̃si deambulantis in se dñi gressus uidet.